

dende midler, de har, kan de f.eks. disponere over til en strandpark på Amager. Det er da et fint formål, men jeg mener faktisk, at det er Folketinget, der skal tage stilling til, om staten skal bidrage til en strandpark på Amager i større udstrækning, end det er sket. Eller om vi i stedet for skulle bruge pengene til det formål, som vi har aftalt i trafikaftalen, nemlig at sikre bedre kapacitet på Københavns Hovedbanegård og på Boulevardbanen.

Den slags prioriteringer hører hjemme her. De hører ikke hjemme i Københavns havnebestyrelse, og det er baggrunden for, at jeg mener, det er helt rigtigt, at vi tager de frie midler ud af Københavns Havns økonomi, stadig væk under hensyntagen til at vi levner en tilstrækkelig solid økonomi til, at havnen fortsat kan udvikle sig, både på erhvervsdelen og arealudviklingsdelen.

Jeg vil også gerne sige, at vi jo sådan set har rigeligt at finansiere i København, som de frie midler fra Københavns Havn kan bruges til. Jeg skal erindre om nogle af statens investeringer her, som vi er i fuld gang med: De nye S-toget, dobbeltspor til Frederikssund, udvidelsen af Helsingørmotorvejen, som for nylig blev afsluttet, metropjektet, universitetet på Amager, Det Kongelige Teater, som vi har vedtaget, og så som sagt også udvidelsen af togkapaciteten på Boulevardbanen. Bare for lige at nævne nogle få af de investeringer, som staten står for eller er med til at finansiere i disse år. Derfor er det sådan set velbegrundet, også med hensyn til de københavnske aktiviteter, at vi har valgt denne model.

Så er der blevet spurgt, hvorfor vi omdanner til et aktieselskab og ikke nøjes med at trække penge ud, hvis man kan sige det sådan. Jeg mener faktisk, det er en mere regulær form, vi vælger her med at danne et aktieselskab, forstået på den måde, at når man skal ud og entre med andre i fælles aktiviteter, som f.eks. med Malmø eller på arealudviklingsiden, hvor det også kan komme på tale at entre med andre, så er et aktieselskab måske en mere kendt form end en statslig selvejende institution. Dermed får man efter min vurdering bedre mulighed for at tiltrække den nødvendige fremmede kapital til forskellige aktiviteter, man kunne gå ind i, i kraft af de to formål, havnen har nu og stadig vil få i fremtiden i en måske lidt forbedret udgave, hvis man må være så fri.

Så siger hr. Ole M. Nielsen, at det ikke er godt at sælge arvesølvet. Men det gør vi sådan

set ikke, for her får vi faktisk noget for pengene. Vi siger godt nok, at der ligger en pose penge af en eller anden størrelse i Københavns Havn, og dem putter vi i statskassen. Men samtidig har vi besluttet at bruge dem til anlægsinvesteringer, og dermed får vi altså bare en pose penge ombyttet til nogle faste fysiske anlæg, som også har en værdi. Derfor er det her ikke ligefrem et godt eksempel på, at vi sælger ud af arvesølvet, tværtimod.

Jeg vil gerne takke partierne bag trafikaftalen for opbakning til lovforslaget og konstatere, at vi har et flertal for det, men jeg håber selvfølgelig, at vi under udvalgsarbejdet kan overbevise flere om, at det vi her lægger op til, faktisk er det rigtige, og at vi også på den måde kan få understreget, at det, det fortsat drejer sig om, er at udvikle Københavns Havn både som erhvervshavn og på arealudviklingsområdet, og klart i overensstemmelse med den planlægning, der ligger i Københavns Kommune.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Ja, tak. Jeg har nu 3 ordførere, der ønsker ordet. Det er hr. Ole Donner, hr. Kaj Ikast og fru Gitte Lillelund Beck. Jeg gør ud fra, det er for korte bemærkninger.

Hr. Ole Donner.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (DF):

Ministeren konstaterer stolt, at man har flertal. Ja, det er rigtigt. Der er søreme en i overskud, hvis man får clearet de rigtige, for der er altså nogle steder, hvor der ikke er så godt fodslag, som man skulle tro. Men jeg tror altså også, at flertallet vil være hjemme.

Men ministeren stillede et direkte spørgsmål til en række partier, deriblandt Dansk Folkeparti, om det ikke gjorde indtryk, hvad Justitsministeriets embedsmænd havde skrevet her. Jo, det gør det. Det gjorde også stort indtryk på os dengang med ambi-sagen. Det gjorde også stort indtryk på os, da de skrev om Tvind-sagen, og sådan er der en række sager inden for de sidste 7-8 år, hvor de faktisk har skrevet det helt forkerte. Derfor er vi nødt til at stole på vores egen dømmekraft. Og vores egen dømmekraft siger altså i den her sag, at den holder ikke.

(Kort bemærkning).

Kaj Ikast (KF):

Ministeren refererede så flot fra loven, der blev til i 1991. Hvad var det egentlig, Socialdemo-